

LAGUTSKOTTETS betänkande N:o 6/1932 i anledning
av landskapsnämndens framställning till Ålands lands-
N:o 6/1932.   ting om stiftande av utmärkelsetecken för landskapet
gagnande allmän verksamhet eller viss berömlig gär-
ning.

Landskapsnämnden motiverar sin framställning därmed, att det själv-
styrande Åland för närvarande saknar möjlighet att giva synligt uttryck
åt sin tacksamhet för tjänster, som visats detsamma, eller för belö-
nande av medborgerlig dygd. För fyllande av denna brist föreslår land-
skapsnämnden instiftande, dels av ett utmärkelsetecken, avsett att be-
löna för landskapet synnerligt gagnelig verksamhet på det vetenskapli-
ga, sociala eller politiska området, dels en medalj för belönande av
uti visst fall ådagalagd utmärkt medborgerlig dygd. Utmärkelsetecknet,
som är avsett att tilldelas såsom tecken av första och andra klass,
kan enligt förslaget utdelas endast till person, som icke tillhör land-
skapets bofasta befolkning, under det att medaljen kan tilldelas jäm-
väl härstädes boende.

Såsom landskapsnämnden påvisar, utdelas förtjänsttecken och medal-
jer av flere sammanslutningar i riket för visande av erkänsla åt per-
son, som på respektive verksamhetsområde visat sig förtjänt av sådan
utmärkelse. Landskapets rätt att på enahanda sätt visa sin erkänsla
för allmän verksamhet på visst område eller för viss gäbning står en-
ligt utskottets uppfattning också utom alla tvivel, men till frågan
därom, huruvida landskapet av lämplighetsskäl skall hava anledning att
inslå detta förfaringssätt, ställer sig utskottet synnerligen tveksamt.
Detta främst beträffande de av landskapsnämnden föreslagna utmärkelse-
tecknen.

Det förefinnes nämligen en väsentlig skillnad mellan landskapets
samt exempelvis Finska hushållningssällskapets och Centralhandelskam-
marens verksamhet. Nämda sammanslutningar verka enbart på det ekono-
miska, kanske delvis även på det sociala livets område, under det att
landskapets verksamhet också är av politisk natur. Sistnämnda förhåll-
ande och landskapets särställning i statsrätts-ligt   avseende sy-
nes göra den inslagna vägen något betänkligh, särskilt då man beaktar
huru olika landskapets politiska strävanden inom skilda samhällsgrup-

per blivit värdesatta. Utskottet befarar, att man på håll, där landskapets självstyrelse icke ses med blida ögon och där man saknar vilja att rätt förstå motiven för landskapets handlingssätt, skall finna åtgärden utmanande. Det ligger också nära till hands att tänka sig, att densamma skall väcka en viss animositet emot landskapet, särskilt i mera demokratiskt betonade kretsar.

Då det likväl är ett faktum, att landskapet står i stor tacksamhetskuld till ett flertal personer, vilka oegennyttigt verkat till fördel för landskapet och dess kulturella, sociala och politiska strävanden, och då det är naturligt, att landskapet, eventuellt till hågkomst av att tio år snart förflutit sedan självstyrelsen trädde i funktion, vill visa dessa personer sin tacksamhet och erkänsla, synes det utskottet önskvärt, att landstinget för vederbörandes ihågkommande söker utfinna något annat medel, som icke kan tänkas för någon anstötligt, men som likväl gäve uttryck för landskapets tacksamhet och goda minne, exempelvis personliga adresser.

För så vitt frågan rör belönande av viss berömvärd medborgerlig gärning, bortfaller ovannämnda betänkligheter. Emellertid synes saken måhända lämpligare kunna ordnas på sätt, som uti de av landskapsnämnden omnämnda tvenne fallen till utskottets stora tillfredsställelse skett, nämligen genom överlämnande av något minne, lämpat efter vederbörande mottagares person och förhållanden. Då det till utskottets kännedom kommit, att den omnämnda skärgårdsflickan för sin räddningsbragd erhållit rikets medalj för räddning av människoliv och man mycket väl kan tänka sig, att framtida enahanda bragder komma att av riket på samma sätt uppmärksammas, synes det också vara lämpligare, att landskapets erkänsla erhåller uttryck på annat sätt än genom medalj.

Då utskottet, såsom av ovan sagda framgår, kommer att avstyrka framställningen, har utskottet ansett överflödigt att inhämta finans- och ekonomiutskottets utlåtande därom, huruvida anslag ur de s.k. vederlagsmedlen kan för ändamålet utgivas. För sin del finner utskottet riktigare, att kostnaderna för anskaffandet av ovanberörda minnen bestridas med ordinarie medel, på sätt tidigare praktiserats.

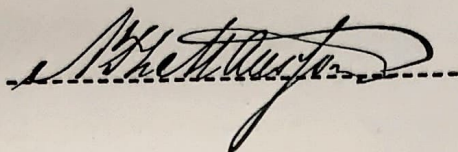
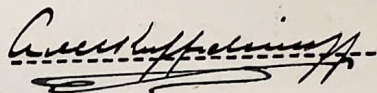
Utskottet, vari vicetalmannen Johannes Eriksson omfattat landskapsnämndens framställning och förslag samt anmält sin reservation emot ut-

skottets beslut, får därför med hänvisning till ovensagda för lands-
tinget värdsammast föreslå,

att landskapsnämndens framställning måtte lämnas
utan avseende.

Mariehamn den 24 februari 1932.

På lagutskottets vägnar:

A handwritten signature in dark ink, appearing to read 'A. Th. Mattsson', written over a horizontal dashed line.A handwritten signature in dark ink, appearing to read 'Carl Bengtz', written over a horizontal dashed line.

Närvarande: A. Th. Mattsson, Johannes Eriksson, Viktor Strandfält,
Jonatan Sjöblom och Carl Bengtz.